

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289470
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6120289470.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Q. Q., K.. XX.XX.XXXX, I. O. O.- Y., o zaplatenie 3 000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.06.2021, č.k. 16Csp/69/2020-180, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 3 000 eur spolu s príslušenstvom, titulom úhrad vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, ktorú uzatvoril so žalovaným. Zároveň žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a), b), g), h) a i), § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a ust. § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 2, § 53 ods. 1, 8, § 53a ods. 1 a 2, § 524 ods. 1, § 565 ods. 1, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) §261 ods. 6, § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 504 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) čl. 8. § 290, § 167 ods. 1, 2, § 292, § 106 ods. 1 písm. a), § 106 ods. 3, § 116 ods. 1, 2, § 297 písm. b), § 151 ods. 1, 2, § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu v posudzovanej zmluve uviedol nesprávne ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“), nižšiu než aká vzhľadom na výšku dohodnutých úrokov a poplatkov bola v skutočnosti. Vzhľadom k uvedenému posúdil súd prvej inštancie poskytnutý úver podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za od počiatku bezúročný a bez poplatkov. Poistnú zmluvu a úverovú zmluvu, považoval súd prvej inštancie za podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka od seba vzájomné závislé zmluvy. Vывodil tak, že záväzok žalovaného vyplývajúci z poistnej zmluvy v sume 11,73 eura mesačne mal byť zaradený medzi celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Do celkových nákladov spotrebiteľa mal byť zaradený aj poplatok za správu úveru v sume 2,99 eura hradený mesačne a spracovateľský poplatok v sume 239 eur uhradený jednorazovo, navyše z prostriedkov úveru o ktoré bolo čerpanie úveru znížené, nakoľko povinnosť žalovaného platiť predmetné poplatky vyplývala so

samotnej úverovej zmluvy. Od výšky celkových nákladov sa následne odvíja výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Súd prvej inštancie prepočtom RPMN zistil, že tá bola nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, keď RPMN mala byť správne uvedená vo výške 21,10 % a nie ako bolo uvedené v zmluve vo výške 16,00 %. Z toho dôvodu je zmluva podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov. Okrem absencie údaju o RPMN v Zmluve absentoval aj údaj o adrese veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch a súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny (§ 9 ods. 2 písm. n) zákona o spotrebiteľských úveroch - správne malo byť uvedené § 9 ods. 2 písm. m) zákon o spotrebiteľských úveroch). Zohľadniac uvedené sa tak žalobca mohol úspešne domáhať len vrátenia dlžnej časti istiny úveru v sume 13.261 eur, ktorý v skutočnosti žalovaný čerpal, keďže pri uzatvorení zmluvy bol z prostriedkov úveru 13 500 eur uhradený spracovateľský poplatok v sume 239 eur. Nakoľko žalovaný doposiaľ uhradil na splátkach sumu 16 812,28 eur, z ktorých bolo na istinu započítaná iba suma 5 148,38 eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto súd žalovanému trovy konania nepriznal.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. písm. b), f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. V záhlaví zmluvy, je bez akýchkoľvek pochybností uvedené celé označenie právneho predchodcu žalobcu, tiež v časti I. čl. II. bod 7. zmluvy. Adresa na uplatnenie reklamácie je zároveň uvedená i k žalobe pripojenej písomnosti s označením „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“. K porušeniu povinností v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol, že celková čiastka spojená s úverom je v Zmluve uvedená správne. Poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru, nebolo povinné a zmluvu bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov v takomto prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje. Toto tvrdenie je zároveň preukázané i v časti I. čl. I. bod 1. zmluvy, kde je výslovne uvedené, že „Bankou požadované ručenie alebo poistenie“ sa nevyžaduje. Výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý súdom, považuje žalobca za svojvoľný, pretože nezohľadňuje fakultatívnosť poistenia, a teda vynechanie poplatku za poistenie pri zahrnutí do celkovej čiastky podľa ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako ani výšku poslednej alikvotnej splátky úveru vo výške 211,91 eur (t. j. v sume zostatku pohľadávky podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok). Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj celkové náklady spojené s úverom a výška RPMN sú v zmluve uvedené správne. K členeniu splátok na istinu, úroky a poplatky žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 v zmysle ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky a od dodávateľov nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Závisí od dohody medzi veriteľom a dlžníkom na amortizácii, a teda veriteľ s dlžníkom dohodli na amortizovaní istiny na dobu určitú, pričom dlžník disponoval možnosťou si od veriteľa vyžiadať výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, z 09.11.2016 vo veci C- 42/15, v zmysle ktorého porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, čo sa v tomto prípade nestalo. Náležitosti spotrebiteľskej zmluvy sú skutkovými tvrdeniami, ktoré nikdy neboli žalovaným rozporované, ten bol počas celého konania absolútne pasívny. Považoval za rozporné s právom na spravodlivý súdny proces, pokiaľ súd vyhľadáva dôkazy v mene spotrebiteľa a spochybňuje skutkové tvrdenia žalobcu, preto súd prvej inštancie porušil princíp rovnosti strán a nestranného súdu. Na základe uvedeného žiadal, odvolací súd napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobe vyhovie a prizná mu náhradu trov konania v plnom rozsahu, resp. napadnutý rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo

o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

6. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 3 000 eur s spolu s príslušenstvom a trovami konania z dôvodu, že dňa 08.12.2010 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 13 500 eur, a ten sa zaviazala ho splatiť v 119 mesačných splátkach vo výške 224,99 eur, celková čiastka, ktorú mal ako dlžník zaplatiť 25.743,68 eur, RPMN za úver 16,00 %, ročná úroková sadzba úveru 8,00 %, priemerná RPMN za úver 11.25 %, výška spracovateľského poplatku 239 eur.

7. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. Podľa ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 11.06.2010, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

9. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 11.06.2010, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

10. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

11. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 11.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti :m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny.

13. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 11.06.2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Odvolací súd v prejednávanej veci konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že v prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na posúdenie ktorého je potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Na základe uvedeného potom správne podrobil predloženú zmluvu o úvere súdnemu prieskumu. Rovnako správne postupoval súd prvej inštancie, keď preskúmal výšku ročnej percentuálnej miery nákladov a dospel k záveru že právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol nesprávne výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa.

15. Odvolací súd vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, z dôvodu že náležitosti zmluvy žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, počas celého konania bol absolútne pasívny, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a súd prvej inštancie v pomyselnej roli advokáta vyhľadával dôkazy v mene spotrebiteľa, uvádza nasledovné. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o

právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Samotná skutočnosť, že odvolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama o sebe viesť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces, pretože do tohto práva nepatrí právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, resp. z jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) a ani právo, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

16. Odvolací súd sa v zmysle uvedeného nestotožnil s tým, že by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces a na odôvodnenie svojho záveru uvádza, že ust. § 151 ods. 1 CSP nemožno aplikovať takým spôsobom, že súd má povinnosť priznať akýkoľvek nepopretý nárok alebo považovať za nesporné akékoľvek nepopreté skutkové tvrdenia. Najmä v prípade ak v konaní z vykonaného dokazovania vyplýva opak. Súd prvej inštancie prihliadol na znenie zmluvy o splátkovom úvere, ktorej znenie žalobca súdu prvej inštancie priložil k návrhu na vydanie platobného rozkazu. Súd prvej inštancie preto nemôže v konaní rozhodovať arbitrárne v rozpore s vykonanými dôkazmi, tak ako mu to navrhol žalobca, ktorého tvrdenia sa v konaní ukázali ako nepravdivé a nepodložené. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, podľa ktorého nemôže mať pasivita žalovaného v konaní za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Svoj nárok musí žalobca preukázať, čo na strane žalobcu nebolo naplnené.

17. K odvolacej námietke týkajúcej sa RPMN odvolací súd uvádza, že napriek tomu, že údaj o RPMN, nie je dojednaný medzi zmluvnými stranami, ale vypočítaný, musí mať spotrebiteľ všetky informácie o skutočných podmienkach úveru a tieto podmienky akceptovať svojim podpisom. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý musí byť zreteľne, jasne, pravdivo a zrozumiteľne, aj pre priemerného spotrebiteľa, obsiahnutý v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pretože údaj o RPMN má potenciál napomôcť rozhodnúť sa spotrebiteľovi zväžiť podmienky čerpania a splácania úveru a čo je podstatné, aj podmienky jeho výhodnosti či nevýhodnosti pre neho.

18. Odvolací súd mal zo súdneho spisu za preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanému reálne poskytol úver vo výške 13 261,00 eur, nakoľko zo schváleného úveru odpočítal spracovateľský poplatok 239 eur. Žalovaný sa žalobcovi zaviazal splatiť úver v 119 mesačných splátkach po 224,99 eur, čo spolu predstavuje sumu 26 773,81 eur. Z uvedeného je zrejmé, že aj v prípade, ak by bola súčasťou celkových nákladov iba istina úveru spolu s úrokom, predstavovala by výška celkových nákladov 26 773,81 eur a nie 25 743,68 eur ako je uvedené v zmluve. Celková výška nákladov v zmysle uvedenej zmluvy nemôže byť nižšia ako 26 773,81 eur čo z výšky úveru 13 500 eur predstavuje RPMN vo výške 16,96 %, a to aj bez započítania akýchkoľvek poplatkov a poistenia. Z uvedeného zrejmé, že žalobcom uvedená RPMN vo výške 16,00 % je nesprávne uvedená v neprospech žalovaného. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je správne.

19. Napriek tomu, že ďalšie odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru sú bez právneho významu, pretože ak existuje čo i len jeden dôvod, ktorý má za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru odvolací súd sa už nemusí zaoberať tým, či sú preukázané iné dôvody, ktoré majú tiež za následok bezpoplatkovosť a bezúčelovosť úveru alebo nie. Odvolací súd však za účelom doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami žalobcu, považuje za dôležité zaujať stanovisko k jeho najpodstatnejším námietkam.

20. Ako podstatnú vyhodnotil odvolací súd námietku odvolateľa vo vzťahu k započítaniu poistného do celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V zmysle § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch sú ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Čo predstavuje celkové náklady spotrebiteľa je vyjadrené v podľa ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného

v čase podpisu zmluvy. V zmysle uvedeného ustanovenia sa poistné započítava do celkových nákladov spotrebiteľa ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. To znamená, že ak bolo poistenie žalovaným uzatvorené dobrovoľne žalovaným, napriek tomu že mal vedomosť o tom že úver mu bude poskytnutý za takých istých podmienok aj bez poistenia, výška poistného sa nebude započítavať do celkových nákladov spotrebiteľa. V prípade ak žalovaný ako spotrebiteľ musí uzatvoriť poistnú zmluvu aby získal spotrebiteľský úver za ponúkaných podmienok je potrebné aby žalobca, dodávateľ započítal do celkovej výšky spotrebiteľského úvery aj náklady na poistné a z tejto sumy následne počítal aj výšku RPMN.

21. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žalovaný ako spotrebiteľ nemohol uzatvoriť zmluvu o splátkovom úvere bez poistnej zmluvy. Zo zmluvy o splátkovom úvere je zrejmé, že poistenie dojednané v spotrebiteľskej zmluve je predformulované. Žalovaný nemal možnosť podpísať zmluvu tak aby vylúčil ustanovenia o jeho súhlase s poistením, nachádzajúce sa v čl. II. aj z časti II bodu 17 zmluvy, v ktorom je uvedené, že „podpisom úverovej zmluvy zo strany dlžníka dochádza k uzatvoreniu poistenia k úveru“. Je zrejmé, že poistenie k úveru je neoddeliteľnou časťou zmluvy o spotrebnom úvere. Dlžník teda nemohol ustanovenia o poistení zo zmluvy vylúčiť. V tom zmysle sa javí ako nepodstatný argument žalobcu, že v časti I zmluvy sa uvádza, že poistenie sa nevyžaduje ak možno zmluvu podpísať iba ako celok, ktorého súčasťou sú aj ustanovenia týkajúce poistenia úveru. V zmysle uvedeného odvolací súd má za to, že právny predchodca žalobcu mal povinnosť započítať poistné aj akékoľvek poplatky súvisiace s poistením do celkovej výšky nákladov spotrebiteľa. Nakoľko takto nepostupoval, znížil výšku celkových nákladov, čím podstatne znížil aj výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa.

22. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd odvolaciu argumentáciu odvolateľa, ktorou namietal závery súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahovala adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na časť II bod 7 uvedenej zmluvy v ktorom právny predchodca žalobcu uviedol adresu na ktorej môže žalovaný podať sťažnosť alebo reklamáciu týkajúcu sa úveru. Odvolací súd sa tak stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, týkajúcou sa nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o absencii povinných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda že spotrebiteľská zmluva neobsahovala adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval i absenciu súhrnného prehľadu, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, poukazuje odvolací súd na to, že zákonodarca vychádzal z odlišností pojmov rozčlenenie (rozpis) splátky a amortizácia úveru, vzhľadom na ich odlišný účel. Cieľom rozčlenenia splátok je informovanie spotrebiteľa o nákladovosti úveru, s cieľom rozpoznanie podmienok splácania úrokov a poplatkov, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Požiadavka poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ako i jej obsah (§ 9 ods. 3 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) sa vzťahujú na dohodu o amortizácii istiny (amortizačná tabuľka má obsahovať rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov, dodatočných nákladov a iné). V prípade ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje naplnenie aj ďalšej obligatórnej zmluvnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch (súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny). Uvedené ustanovenie § 9 ods. 2 písm. m), ako aj ustanovenie § 9 ods. 3, 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, sa týkajú amortizácie, avšak bez vylúčenia nutnosti oboznámenia spotrebiteľa s rozpisom jednotlivých splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ by sa rozčlenenie splátok malo meniť, tak z hľadiska zrozumiteľnosti poznania nákladovosti úveru, spotrebiteľ má právo poznať podmienky takejto zmeny, pretože sa to týka schopnosti dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Spôsobilosti dodávateľa naplniť požadovanú spornú náležitosť zmluvy nasvedčuje aj argument poskytovateľov úverov o následku rozsiahlejšieho obsahu zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že prípadná absencia uvedenia súhrnného prehľadu, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny(ust. § 9 ods. 2 písm. m) zákona o spotrebiteľských úveroch) nespôsobovala dôsledky uvedené v ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, t.z. bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Nesprávne závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (t.z. absencia adresy veriteľa, na ktorej môže

spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a absencia súhrnného prehľadu, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny), však nemajú vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci, nakoľko súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie založil najmä na nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Odvolateľ ďalej v odvolaní namietal závery súdu o absencii údaju o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neplatnosti úverovej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné objasniť, že súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie založil na nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa, absencii adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a absencii súhrnného prehľadu, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny. Pričom námietky žalobcu vo vzťahu k nesprávnym záverom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahovala členenie splátok na istinu, úroky a poplatky, nesúvisia s obsahom rozhodnutia súdu prvej inštancie ani s meritórnymi otázkami prvoinštančného konania.

24. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd pre rozhodnutie vo veci považoval už za pre konanie nepodstatné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. Podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu námietku účastníka konania. Je však nevyhnutné, aby súd reagoval na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

25. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný. Z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania na strane žalovaného nevyplýval, preto odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP prihliadol na procesnú ekonómiu a rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).